

Ter dankbare herinnering aan

BERENDINA ALINK

weduwe van

Hendrikus Spijker

Petrus de eerste Paus, zei tot de gelovigen van zijn tijd: „Ik breng dank aan God, de Vader van onze Heer Jezus Christus. Hij heeft ons doen herboren worden tot een leven vol hoop. Daardoor staat U in de hemel een erfenis te wachten, die nooit zal vergaan. Zeker, in dit kortstondig leven overkomen U allerlei beproevingen. Maar dat zal U tot eer en roem strekken. U hebt de Heer lief zonder Hem ooit te hebben gezien.” (1 Petrus 1. 4)

Als ik terugkijk op mijn leven van 78 jaar, dan kan ik dat gebed letterlijk overnemen. Ik heb zorgen gekend, maar ook veel vreugde in mijn leven: vreugde aan mijn kinderen, mijn kleinkinderen en achterkleinkinderen. Ik heb ondervonden dat God Zijn goedheid geeft door mensenhanden. Ik heb mij ingezet voor mijn kinderen, maar zij hebben zich - toen ik oud werd - ook voor mij ingezet. „Ik was ziek en zij hebben mij bezocht, ik was hulpbehoevend en zij hebben mij verzorgd. ik had honger en zij gaven mij te eten. Toen ik vroeg: wanneer is het 16 juni, de sterfdag van vader, gaven zij mij antwoord. Ja, zij hebben tot het laatste toe mij geholpen om mijn contact met God te bewaren. Vooral breng ik dank aan Marietje en Herman, die mij - sinds de dood van vader - 18 jaar hartelijk in hun huis heb-

ben opgenomen. Als je oud wordt, vraagt de verpleging nog meer inspanning dan van een pasgeboren kind. Zo zie ik in heel mijn leven de hand van God.

Na de Eucharistieviering op 27 april 1977 in de Plechelmusbasiliek te Oldenzaal hebben we haar lichaam begeleid naar het kerkhof van de stad. Daar werd het bijgezet in het graf van haar man. Mogen wij allen haar weerzien en moge God haar belonen. Amen.

Voor uw bliken van deelneming ondervonden bij het overlijden van onze lieve moeder, behuwd-, groot- en overgrootmoeder, zeggen wij U hartelijk dank.

DE FAMILIE

Oldenzaal, april 1977

Rozenstraat 20

„IN PACE“ Uitvaartverzorging n.v., Oldenzaal